

ת"פ 49135/07/16 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד מ ב

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 49135-07-16 מדינת ישראל נ' ב

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד נופר מזולה

נגד

הנאשם

מ ב

ע"י ב"כ עו"ד אהרון רוזה

גזר-דין

כתב האישום המתוקן והודאת הנאשם

1. הנאשם, יליד 1996, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר דיוני, בעבירות של **קשירת קשר לעשות פשע**, בניגוד לסעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **ותקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר**, בניגוד לסעיף 382 (א) לחוק. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 14.7.16 בשעה 18:30 או בסמוך לכך ביקש הנאשם להיפגש עם המתלונן, בן משפחתו, ולשוחח עמו על הקשר שבין המתלונן לבין אחותו הקטינה של הנאשם. באותן הנסיבות, קשר הנאשם קשר עם ארבעה אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה, ואלה סיכמו כי הנאשם יגיע עם המתלונן אל המטעים בטיבה. המתלונן פגש בנאשם ברכבו ולבקשת הנאשם נכנס לרכב. הנאשם החל בנסיעה ונעצר במטעים סמוך לגשר טיבה. כשהמתלונן יצא מרכבו, הגיחו מאחורי העצים ארבעת האחרים ואלה הכו את המתלונן בכל חלקי גופו באמצעות אלות. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות בדמות שטף דם בעין ימין, פצע במצח, חתכים ושפשופים בפנים, סימנים אדומים בזרוע ובגב, שריטות ברגל ימין ונקב באוזן שמאל.

2. במסגרת ההסדר הדיוני הוסכם כי הנאשם יישלח לשרות המבחן על מנת שיוכן תסקיר בעניינו. לא היתה הסכמה לעונש והתביעה הצהירה כי עמדתה להטלת מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נלווים.

תסקירי שרות המבחן

3. מתסקיר שרות המבחן מיום 27.8.17 עולה כי מדובר בנאשם רווק, בן 21, בן יחיד ולו שלוש אחיות אשר נדרש בפרנסתן בשל פרידת הוריו וניתוק הקשר עם אביו. הוא סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, עבד במוסכי מכונאות

ופחחות מזה כארבע שנים וכיום עובד בנגריה. מגיליון רישומו הפלילי עולה כי הוא **נעדר הרשעות קודמות. בהתייחסו לעבירות נשוא כתב האישום המתוקן נטל הנאשם אחריות על התנהגותו. הוא ביטא צער וחרטה בגין התנהגותו וביטא אמפטיה כלפי המתלונן בן משפחתו וציין כי הסכסוך יושב.** כגורמי סיכון נלקחו בחשבון האחריות ההורית שלקח על עצמו שאינה מותאמת לאופיו, הקושי לגלות עצמאות ונפרדות מבני משפחתו, העדר ביטחון מול הדמויות המשמעותיות בחייו, מערכת ערכים המעניקה לגיטימציה לפעול באלימות על מנת להגן על אחותו הקטינה, מצוקתו הרגשית על רקע נסיבות חייו, זאת לצד דפוס התנהגותו האימפולסיבי והעדר היכולת לווסת את דחפיו. כגורמי סיכוי לשיקום נלקחו בחשבון לקיחת האחריות על התנהגותו, ביטוי צער וחרטה בגין התנהגותו, יישוב הסכסוך עם המתלונן ואורח חיים תעסוקתי יציב.

שקלול הפרמטרים השונים הביא את שרות המבחן למסקנה כי **הסיכון במצבו של הנאשם להישנות התנהגותו פחת.** שרות המבחן העריך כי נכון יהיה לשלב את הנאשם בטיפול שיעניק לו שליטה בדפוסיו ועל כן, לאור חומרת העבירה ותוצאותיה המליץ שרות המבחן להטיל צו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות.

בתסקיר משלים מיום 3.12.17 נאמר כי **הנאשם השתלב בהליך טיפולי ומתמיד בו.** שרות המבחן העריך כי ההתמדה של הנאשם בהליך הטיפול תסייע לו להימנע מהתנהגות שולית דומה ותחזיר אותו לתפקוד נורמטיבי וכי **הנאשם בעל מוטיבציה להמשיך בתהליך הטיפולי אותו החל.** כמו כן, חזר והמליץ שרות המבחן להעמידו בפיקוח למשך שנה. לאור האמור, לא שינה שרות המבחן מהמלצתו כפי שהובאה בתסקיר הקודם.

בתסקיר סופי מיום 22.3.18 נאמר כי **רמת שיתוף הפעולה של הנאשם עם שרות המבחן גברה.** הוא מתעמת עם קשייו, משתף ומתבטא. הוא **מצליח לבטא תחושות של אמפטיה כלפי המתלונן ומבטא מודעות לפסול שבהתנהגותו.** שרות המבחן חזר על המלצתו העונשית.

טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם ולתקיפה האלימה ושלוחת הרסן של המתלונן על ידי הנאשם וחבריו, אשר גרמו למתלונן לחבלות חמורות (**תעודה רפואית, תע/1**). לדבריה, הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים של קדושת ערך החיים, שמירה על שלומו הגופני והנפשי של אדם ומניעת פגיעה בביטחונו האישי של המתלונן ואזרחי המדינה, היתה ברמה גבוהה וחמורה ויש להוקיע ולמגר את תופעת האלימות. התובעת הסכימה כי תסקירי שרות המבחן התייחסו לגילו הצעיר של הנאשם, להיותו נעדר עבר פלילי ולכך שהחל בהליך שיקומי ונטל אחריות על התנהגותו. יחד עם זאת, הפנתה התובעת להערכת הסיכון לעבריינות, כמו גם לסיכוי לשיקום, והתייחסה לגיטימציה של הנאשם לפעול באלימות, שכן מדובר באדם בעל חוסר יכולת לווסת את דחפיו. כמו כן, טענה התובעת כי שיקולי שיקום אינם חזות הכל. היא ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-32 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה טענה כי חרף העובדה שהנאשם משולב בהליך טיפולי, עליו לשלם את חובו לחברה על מעשיו החמורים. בנסיבות אלה, עתרה התובעת לגזור על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן. התובעת הפנתה לפסיקה.

5. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולכך שאביו עזב את הבית בצעירותו והוא לקח על עצמו את נטל גידול אחיותיו הקטנות. הסניגור הפנה לנסיבות ביצוע העבירה וטען שהנאשם מצא עצמו בסיטואציה מורכבת כאשר

גילה כי צעיר, בן משפחתו, מנהל קשר עם אחותו הקטינה כבת 12. עוד הדגיש כי כתב האישום המתוקן מבטא את חלקו המצומצם, יחסית, של הנאשם במעשה האלימות. הנאשם בחר להודות בכתב האישום המתוקן ולחסוך מנפגע העבירה את מעמד מתן העדות. הסניגור הגיש המלצה ממעבידו של הנאשם (נע/1) ועתר לאמץ את המלצת שרות המבחן, נוכח העובדה שהנאשם נרתם להליך טיפולי ונתרם ממנו. כמו כן, ציין כי הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשיו. הסניגור הדגיש כי הסכסוך עם נפגע העבירה יושב. ב"כ הנאשם ביקש שלא להחמיר מעבר להמלצת שרות המבחן על מנת למנוע פגיעה נוספת בנאשם ובמשפחתו. הסניגור אף הפנה לגילו הצעיר של הנאשם ולכך שיש לתת משקל מכריע לסיכויי השיקום. לדבריו, הנאשם עובד שנים ארוכות באותו מקום עבודה והוא המפרנס העיקרי. במצב דברים זה ביקש הסניגור לסטות לקולא ממתחם הענישה ולתת מעמד בכורה לשיקולי השיקום. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו וסיפר כי המפגשים בשרות המבחן מועילים לו.

דין והכרעה

7. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות חמורות של קשר לפשע ותקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר. הפסיקה מייחסת חומרה רבה לנקיטת אלימות, מכל סוג שהוא, כלפי הזולת, תהא הסיבה בגינה ננקטת האלימות אשר תהא. בע"פ 6560/15 סריס נ' מדינת ישראל (2.5.16) נאמר - **"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם התופעה של יישוב סכסוכים בדרך של אלימות, תופעה שפוגעת בסדר החברתי וחותרת תחת ערך היסוד בדבר זכותו של כל אדם לשלמות גופו. לבתי המשפט תפקיד משמעותי במאמץ החברתי למיגור נגע זה, בין היתר על ידי ענישה משמעותית ומרתיעה שיש בה כדי להעביר מסר ברור של העדר סובלנות כלפי תופעות כאלה, תוך מתן משקל ממשי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים אל מול שיקולים אישיים"**.

בע"פ 7639/13 אמארה נ' מדינת ישראל (2.4.14) הדגיש בית המשפט העליון את חומרתן של עבירות האלימות ואת מדיניות הענישה הראויה בגין - **"עבירות של אלימות חסרת פשר המתפרצת ברגע הן איום מתמיד על שלוות חייהם של האזרחים, כמו גם על ביטחונם האישי. מבית משפט זה צריך לצאת מסר ברור של אי-השלמה עמן, מסר המתבטא לא רק במלים, אלא גם במדיניות הענישה הלכה למעשה"**.

8. הערכים החברתיים המוגנים בעבירה אותה ביצע הנאשם הם הזכות לשלמות הגוף; שמירה על שלומו הגופני והנפשי של אדם; ומניעת פגיעה בבטחון האישי של המתלונן ושל אזרחי המדינה.

בענייננו חברו להן מספר נסיבות לחומרה אותן יש להביא בחשבון במסגרת השיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם, ובהן:

- אירוע התקיפה תוכנן מראש על ידי הנאשם כנגד בן משפחה כבן 18 בזמן האירוע. במסגרת התכנון יזם הנאשם קשר עם ארבעה אחרים.

- מעשה התקיפה התבצע בחבורה, על ידי הנאשם וארבעה אחרים, עובדה המלמדת על תקיפה חמורה

בצוותא חדא אשר מגדילה את פוטנציאל הסיכון למתלון.

- התקיפה כללה שימוש באלות על ידי האחרים, עובדה שהפכה אותה לבעלת השפעה קשה עוד יותר על המתלון.
- למתלון נגרמו חבלות כתוצאה מהתקיפה, בין היתר שטף דם בעין ימין, פצע במצח, חתכים ושפופים בפנים, סימנים אדומים בזרוע ובגב, שריטות ברגל ימין ונקב באוזן שמאל.
- נקל לשער את תחושתו הנוראה של המתלון, אשר לוותה בתחושת חוסר אונים, במהלך הארוע ואת הטראומה שחווה, אל מול חבורה המכה אותו.
- אומנם זהות הארבעה אינה ידועה אך ניתן להסיק שלנאשם, בניגוד לאחרים, האינטרס העיקרי בתקיפת המתלון, שכן חשד בו שניהל קשר עם אחותו הקטינה בת ה-12.

9. יחד עם זאת, ולקולא, ייאמר כי הנאשם, בניגוד לאחרים, לא השתמש באלה או בכלי תקיפה אחר במהלך הכאת המתלון; ומבלי לזלזל בחומרת החבלות שנגרמו למתלון, לא נגרמו לו נזקים חמורים או קשים, ולמעשה הוא שוחרר לביתו מבלי שהזדקק לאשפוז או לניתוח.

10. לאור הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומדיניות הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.

11. מבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות לקחתי בחשבון את אלה - הנאשם צעיר כבן 22; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן ונטל אחריות מלאה על מעשיו; הנאשם חסך את העדת המתלון על כל המשמעויות הנלוות לכך; הנאשם יציב מבחינה תעסוקתית (נע/1); הסכסוך בין הנאשם למתלון, בן משפחתו, יושב; תסקירי שרות המבחן בעניינו של הנאשם חיוביים ביותר ומצביעים על נטילת אחריות מלאה, הזדהות והבעת אמפטיה למתלון, השתלבות בהליך טיפולי והתמדה בו; המלצת שרות המבחן היא להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 300, לצד העמדתו בפיקוח למשך שנה.

12. סעיף 40ד(א) לחוק העונשין מאפשר לבית המשפט לחרוג ממתחם העונש ההולם, אם מצא כי הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם, ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו.

לענין זה ראה רע"פ 262/14 נאשף נ' מדינת ישראל (22.1.14), שם נקבע -

"שיקולי שיקום הם, אמנם, בעלי מעמד חשוב עת מאזן בית המשפט בין שיקולי הענישה, הגמול וההרתעה, במלאכת גזירת הדין. במקרים שבהם נרתם הנאשם להליך שיקומי, או מראה נכונות כנה לעשות כן - עשויים שיקולי השיקום אף לגבור על שיקולי ההרתעה והגמול ואולם, ההתחשבות בשיקולים אלה נתונה לשיקול

דעתו של בית המשפט והיא איננה בגדר חובה, גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכויי ממשי לשיקומו, וכך הוא 'במקום שבו נראה כעקבי הליך השיקום שבו מצוי המבקש-המערער'... ואילו השמתו של הנידון מאחורי סורג ובריאח עלולה לאיין את ההליך השיקומי, או לפגוע בו באופן ניכר" (פיסקה 10 להחלטה).

13. במקרה שלפנינו קבעתי כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד על 6 חודשי מאסר ונוכח העובדה שהנאשם משתף פעולה עם שרות המבחן, נרתם להליך טיפולי שיקומי, מתמיד בו ויש סיכוי של ממש שישתקם, נראה כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולהורות כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שרות ולא בכליאה ממשית.

14. לאחרונה, ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון ברע"פ 310/18 **אשורוב נ' מדינת ישראל** (11.2.18) הדן במקרה הדומה עד מאוד למקרה שלפנינו. באותו מקרה הורשע המבקש על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר. על פי עובדות כתב האישום, בשעת לילה, בישיבה תיכונית בבאר שבע, התגלע סכסוך בין המתלונן לבין קטין, במהלכו תקף הקטין את המתלונן שלא כדין. המתלונן ברח מהמקום, וכעבור זמן קצר שב והשליך אבן לכיוונו של הקטין. בעקבות זאת, פתח המבקש, יחד עם הקטין ואדם אחר במרדף אחר המתלונן. במהלך הימלטותו, הוא מעד ונפל ארצה, ובשלב זה תקף אותו המבקש בצוואת חדא עם האחר והקטין, "בכך שבעטו במתלונן מספר בעיטות בפניו ובבטנו, בעודו שרוע על הקרקע". כתוצאה מהמתואר לעיל, נגרמו למתלונן "חבלות המתבטאות בשברים בעצמות האף ולשבר בשן קדמית והוא נזקק לטיפול בבית החולים". בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר. לאחר ששקל את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, לרבות גילו הצעיר של המבקש, הנכונות להירתם להליך הטיפולי ושיקולים של הרתעה ושיקום, גזר עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נלווים. עוד קבע בית משפט השלום כי שיתוף הפעולה עם שרות המבחן והנכונות לקיים הליך טיפולי מאפשרים חריגה ממתחם העונש ואופיו בשל שיקולי שיקום. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון, תוך שבית המשפט קובע כי העונש שהושת על המבקש ראוי ומאוזן.

15. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שרות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות ובהסכמת הנאשם. הנאשם ירצה את עבודות השרות בעיריית ראש העין, רח' שילה 21 ראש העין, 5 ימים בשבוע, 7 שעות עבודה ביום.

לשם כך, על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות ביחידת עבודות השרות, מפקדת מחוז מרכז ת.ד. 81, רמלה 72100, ביום 11.7.18 עד השעה 08:00.

מובהר לנאשם כי במידה ולא יעמוד בנהלי הממונה על עבודות השרות או יפר את הוראותיו, יהא מוסמך הממונה על עבודות השרות להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השרות והנאשם יישא את המשך עונשו במאסר ממש.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות.

עמוד 5

ג. קנס בסך 2,500 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 17.7.18. לא ישולם תשלום במועד יועמד כל הסכום לפרעון מיידי.

ד. פיצוי למתלונן בסך 2,500 ₪ אשר ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל ביום 17.7.18. לא ישולם תשלום במועד יועמד כל הסכום לפרעון מיידי.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשע"ח, 06 יוני 2018, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד דיתי צאליים, הנאשם ובא-כוחו.